PARLAMENT EUROPEJSKI 2009 - 2014

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

2013/2146(INI)

23.10.2013

OPINIA

Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie kompleksowego podejścia UE i jego skutków dla spójności działań zewnętrznych UE
(2013/2146(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Minodora Cliveti

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. wyraża zadowolenie z pracy Komisji – zarówno na szczeblu politycznym, jak i przy wykorzystaniu instrumentów finansowania oraz mechanizmów wsparcia budżetowego – zmierzającej do zwiększenia jej zaangażowania we wzmacnianie pozycji kobiet, w szczególności przez dążenie do włączania priorytetów i potrzeb kobiet do wszystkich kluczowych obszarów działań zewnętrznych UE;

2. podkreśla znaczenie przeznaczania funduszy na inicjatywy umożliwiające kobietom udział i odgrywanie wiodącej roli w odbudowie życia danej społeczności, a także zapewnianiu dostępu do infrastruktury, np. dostaw wody, elektryczności, szkół, szpitali i dróg, jak również w (od)budowie struktur prawnych i administracyjnych danego państwa;

3. wzywa ESDZ do zwiększenia swojego potencjału w celu zapewnienia równowagi płci przy wysuwaniu kandydatur na stanowiska szefów delegatur;

4. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o podjęcie aktywnych działań w ramach WPZiB, w tym w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka, w celu promowania niedyskryminacji i zapobiegania dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie, takich jak płeć, pochodzenie etniczne, niepełnosprawność, religia, wiek i orientacja seksualna;

5. podkreśla znaczenie angażowania kobiet i organizacji pozarządowych wspierających prawa kobiet już na etapie planowania unijnych strategii działań zewnętrznych, szczególnie przez oferowanie szkoleń dotyczących problematyki płci w ESDZ i w delegaturach UE w krajach trzecich;

6. podkreśla wkład kobiet w politykę na rzecz rozwoju dzięki udziałowi w opracowywaniu i wdrażaniu tej polityki, co z kolei zapewnia uwzględnienie interesów kobiet w politycznych i gospodarczych negocjacjach oraz powstanie spirali korzyści z rozwoju, w której kobiety są siłą napędową polityki rozwoju;

7. podkreśla konieczność zapewnienia poszanowania praw dziewcząt do wyrażania swoich opinii i do bycia wysłuchanymi w sprawach dotyczących ich zdrowia i godności ludzkiej, zaznaczając że dobro dziecka musi pozostać głównym przedmiotem troski; podkreśla, że należy zapewnić wszystkim dzieciom, a w szczególności dziewczynkom, dorastanie w rodzinie w warunkach pokoju, godności, tolerancji, wolności, niedyskryminacji, równouprawnienia płci i solidarności; nawołuje do ścisłego stosowania deklaracji genewskiej o prawach dziecka oraz deklaracji pekińskiej o kobietach;

8. apeluje do ESDZ o dołożenie wszelkich starań, by położyć kres oficjalnemu zawieraniu małżeństw przez dzieci w krajach, w których jest ono powszechną praktyką;

9. podkreśla niewielki udział kobiet w polityce i systemach zarządzania, w tym w różnych

krajowych radach ds. negocjacji i mediacji; podkreśla potrzebę przeglądu mechanizmów instytucjonalnych w celu propagowania równości płci oraz wprowadzenia do nich w razie konieczności specjalnych środków tymczasowych, takich jak dyskryminacja pozytywna, traktowanie preferencyjne i ustalenie kwot, aby umożliwić kobietom udział w życiu parlamentarnym i ogólnie w życiu politycznym oraz we wszystkich instytucjach, misjach i odpowiednich procesach krajowych, regionalnych i międzynarodowych, w tym w działaniach pokojowych;

10 zwraca uwagę, że rządy krajowe oraz organizacje subregionalne, regionalne i międzynarodowe powinny wspierać wszelkie inicjatywy publiczne, wspólnotowe czy prywatne ułatwiające kobietom dostęp do zasobów i osiągnięcie większej niezależności ekonomicznej, promując jednocześnie zakładanie przez kobiety przedsiębiorstw oraz ich dostęp do rynków i kredytów, zwłaszcza na obszarach wiejskich; podkreśla konieczność ułatwienia organizacjom lokalnym dostępu do krajowych i międzynarodowych funduszy publicznych oraz angażowania kobiet na równych zasadach – zarówno jako uczestników, jak i beneficjentów – w lokalnych programach rozwoju, programach na rzecz tworzenia miejsc pracy (w tym zatrudnienia młodych osób), w świadczeniu najważniejszych usług i w programach odbudowy gospodarki na obszarach objętych konfliktem;

11. zauważa, że wysiłki kobiet na rzecz wspierania pokoju są często niedoceniane i że kobiety w krajach ogarniętych wojną są narażone na skrajne cierpienia;

12. stwierdza, że środki pomocy muszą uwzględniać specyfikę sytuacji kryzysowych i nadzwyczajnych, a także krajów, w których istnieją poważne braki w przestrzeganiu podstawowych wolności lub w których organizacje pozarządowe działają w trudnych warunkach; zachęca ESDZ do określenia, wspólnie z przedstawicielami zainteresowanych grup ludności, ograniczonej liczby priorytetów, którymi należy się zająć przede wszystkim i równocześnie, aby środki i zasoby można było skoncentrować na lepszej realizacji celów; podkreśla, że szczególną uwagę należy zwrócić na sytuacje, w których kobiety są narażone na przemoc fizyczną lub psychiczną;

13 podkreśla, jak ważne jest położenie kresu przemocy wobec kobiet i dziewcząt, biorąc pod uwagę, że w niektórych konfliktach zbrojnych przemoc wobec kobiet ma charakter powszechny i planowy, np. kiedy uzbrojone grupy wykorzystują różne formy przemocy seksualnej, takie jak gwałt, wymuszona prostytucja, handel ludźmi czy niewolnictwo, jako taktykę wojenną służącą terroryzowaniu lub przesiedlaniu ludności cywilnej bądź przynoszącą korzyści stronom konfliktu;

14. apeluje o opracowanie systemów wsparcia i o inwestycje w specjalistyczne usługi, mające na celu pomoc ofiarom przemocy uwarunkowanej płcią, takiej jak gwałt i traumatyczne przeżycia w czasie konfliktów i wojny;

15. podkreśla znaczenie zwiększenia roli kobiet w propagowaniu praw człowieka i reform demokratycznych oraz wiedzy na ten temat, we wspieraniu zapobiegania konfliktom, w ugruntowaniu ich udziału i reprezentacji w życiu politycznym oraz na wszystkich etapach negocjacji pokojowych, a także w budowaniu pokoju i planowaniu działań po ustaniu konfliktu; w związku z tym zauważa także, że należy uwzględnić zalecenia zawarte w sprawozdaniach unijnych misji obserwacji wyborów, dotyczące udziału kobiet w procesie wyborczym;

16. przypomina, że wiarygodność działań zewnętrznych UE zależy także od ich zgodności z zasadą spójności między polityką wewnętrzną a celami w zakresie rozwoju.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	21.10.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 23 –: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Silvana Koch-Mehrin, Elisabeth Morin-Chartier, Norica Nicolai, Antonyia Parvanova, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Britta Thomsen, Inês Cristina Zuber
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Izaskun Bilbao Barandica, Minodora Cliveti, Rosa Estaràs Ferragut, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Klaß, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann